

Una nova befa des de l'odi i la xenofòbia

Escrit per Maribel Nogué, articulista i escriptora. Igualada.
dimarts, 24 de març de 2015 19:23

OPINIÓ

Els de Plataforma x Catalunya han anunciat per aquest divendres una altra recollida d'aliments "pels de casa" al Barri de Fàtima d'Igualada, oferint a canvi –i com a reclam- "pa amb pernil", considerant-ho –a més- com una Festa de la Solidaritat.

Amb aquest gest, en primer terme, el que fan és convertir un acte suposadament solidari en una transacció mercantil; i, en segon terme, en basar aquesta activitat en la discriminació i la xenofòbia, el que es pretén és excloure les persones que professen la religió musulmana.

Els de PxC hi tornen

No és la primera vegada que es proposen dur a terme aquesta activitat com tampoc és la primera vegada que es troben amb una resposta per part de qui considera que aquest tipus d'activitat atempta contra els drets humans i la dignitat de les persones. Ja al mes de juny, a iniciativa de la Fundació Socio Cultural ATLAS, un grup de persones (moltes d'elles novingudes i bàsicament dones) feien la seva aportació solidària -i sense discriminació- a la parada de recollida d'aliments que PxC havia posat a l'exterior del Mercat de la Masuca, tot

Una nova befa des de l'odi i la xenofòbia

Escrit per Maribel Nogué, articulista i escriptora. Igualada.
dimarts, 24 de març de 2015 19:23

rebutjant –molt educadament- l'ofertament de pa amb pernil que els oferiria el Secretari General d'aquesta formació política i regidor a l'Ajuntament d'Igualada **Robert Hernando**. Aquests fets varen quedar enregistrats en un vídeo que va donar la volta al món.

El risc d'exclusió per pobresa creix

És cert que els efectes de la crisi del capitalisme colpegen fortament la vida de moltes persones: la gran pèrdua de llocs de treball que s'ha produït els darrers temps, l'abocament massiu a un atur que despenja del mercat de treball ingents col·lectius de persones expulsades en una edat massa gran per trobar feina i massa jove per poder jubilar-se dignament, l'èxode obligat de joves que han estudiat i que s'han de buscar la vida a d'altres indrets, la pèrdua generalitzada d'un nivell salarial que volen reduir fins i tot per sota del Salari Mínim Interprofessional, les retallades en educació (sobretot la gradual eliminació de les Escoles Bressol, beques i ajuts de menjador), la promoció de la sanitat privada en detriment de la pública, la reducció d'ajuts a la dependència i d'altres prestacions socials, han fet que els índex de pobresa s'hagin incrementat fins a extrems humiliants per qualsevol societat que es vulgui situar en el mapa com a independent i entre les més avançades.

La pobresa no distingeix per raons d'origen

Hi ha persones necessitades procedents de totes les classes socials, cultures i religions. Les persones que treballen en organitzacions d'ajut, tant les que ho fan des de la vessant professional a través de les institucions com les que hi dediquen el seu temps des del voluntariat, ho palpen cada dia, i rubriquen la dramàtica situació que viuen moltes famílies. El que passa és que la seva feina es multiplica mentre que els recursos institucionals es redueixen, no podent arribar a tot arreu havent de dir sovint – i amb impotència- que no.

Una nova befa des de l'odi i la xenofòbia

Escrit per Maribel Nogué, articulista i escriptora. Igualada.
dimarts, 24 de març de 2015 19:23

Per rebre ajut, caldrà un carnet de pobre

Ens han dut a una societat on obliguen gairebé a rivalitzar entre pobres de solemnitat i pobres que no arriben a final de mes, tant per poder pagar els subministres bàsics (energia, aigua o el mateix habitatge) o simplement per alimentar la seva gent. Fins i tot es parla de que volen instaurar una mena de "carnet de pobre" per tenir fitxats administrativament les persones necessitades (sense que els hi caigui la cara de vergonya, hi afegeixo).

Hipocresia no, denúncia i ajut: sí

Institucionalitzar la pobresa és un pecat, les situacions de pobresa han de ser sobrevingudes només de forma puntual, mai poden esdevenir cròniques i mantenir-se estructuralment en una societat que tingui una mica de respecte per sí mateixa. És la cara més hipòcrita de la solidaritat, la que està basada en una mala entesa "caritat cristiana" que, pagant un cert delme, té la consciència neta per continuar mantenint un privilegi basat en la injustícia. Cal ajut i suport, sí, però cal –ahora- denunciar les injustícies i els seus responsables promovent polítiques.

La perversió de confondre'ns amb el fet migratori

Confondre la situació de pobresa amb la immigració és pervers i nociu. Quan les persones es veuen obligades a emigrar, deixar el seu país i la seva gent per obrir-se un futur, saben que comencen de zero i que no ho tindran fàcil, però estan disposades a lluitar. Cal recordar com varem viure la immigració dels anys seixanta que, en haver-hi treball per tothom, fa permetre una socialització integradora, amb algunes actituds de rebuig, certament, però també amb moltes mans i portes obertes d'una societat que els acollia. Perquè ara no es fa el mateix?.

Una nova befa des de l'odi i la xenofòbia

Escrit per Maribel Nogué, articulista i escriptora. Igualada.
dimarts, 24 de març de 2015 19:23

Algunes persones ho varen passar tan malament que potser ho han volgut esborrar de la seva memòria (el subconscient és intel·ligent i esborra els records traumàtics), i això explicaria algunes actituds, però ara ens envaeix un discurs xenòfob molt perillós, perquè qui l'atia són les persones d'ideologia feixista, i no cal recordar com de nociu ha estat per tota la humanitat patir sota el seu fuet.

Un atemptat als drets fonamentals

"La solidaritat és la tendresa dels pobles", han deixat escrit els pobles germans de llatinoamèrica, per això la campanya "Primer els de casa" que promou PxC és especialment insultant i atempta contra els drets fonamentals, consagrats -entre d'altres- per l'article 14 de la Constitució espanyola (la igualtat davant la llei sense que pugui prevaler cap discriminació per raons de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevulla altra condició o circumstància personal o social) per la que es regeix la democràcia que tenim i que se'n valen per proclamar valors absolutament contraris.

No a la confrontació per raons de cultura o religió

Barrem el pas a qui vol confrontar-nos fins i tot en la pobresa per raons de religió. No permetem cap actitud que doni a la solidaritat un sentit pervers, i menys des d'una actitud paternalista que pretén donar solucions emmetzinades.